

søgelser over for sigtede, der er mistænkte for overtrædelse af de foreslåede bestemmelser om straf for uretmæssigt at besidde eller medtage mobiltelefoner mv. De almindelige betingelser for foretagelse af legemsindgreb i retsplejelovens kapitel 72 vil finde anvendelse. Det indebærer blandt andet, at en legemsundersøgelse alene må foretages under medvirken af en læge. Lægen tager stilling til, om indgrebets gennemførelse under hensyn til den hermed forbundne smerte og risiko samt den undersøgte persons tilstand er lægeligt forsvarligt, jf. retsplejelovens § 792 e, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1.

Det bemærkes, at de beskrevne legemsindgreb allerede i dag kan foretages af kriminalforsorgens personale under medvirken af en læge over for indsatte (men altså ikke over for besøgende mv.) i kriminalforsorgens institutioner ved mistanke om besiddelse af mobiltelefoner og lignende, jf. straffuldbyrdslovens § 60. Vil en indsat ikke medvirke til en undersøgelse af kroppens hulrum, kan den indsatte udelukkes fra fællesskab efter reglerne i bekendtgørelse om udelukkelse fra fællesskab, jf. bekendtgørelse nr. 826 af 26. juli 2004 om undersøgelse af indsattes person og opholdsrum i kriminalforsorgens institutioner § 4.

3.4.8. Det kommunikationsudstyr, som er omfattet af forbuddet, er elektronisk udstyr, der sætter – eller sammen med andre enheder vil kunne sætte – en person i stand til at kommunikere med andre i lyd, tale eller på skrift.

Det vil f.eks. være tilfældet, når der er tale om besiddelse af hele mobiltelefoner, satellittelefoner, walkie talkie enheder, (håndholdte) computere og person-søgere. Omfattet er også f.eks. trådløse telefoner og trådløse hovedtelefonsæt (såkaldte headset), der sætter besidderen i stand til at kommunikere via en enhed, der er tændt i det omgivende område. Visse tv-spil (såkaldte spillekonsoller) vil også kunne være omfattet.

Besiddelse af tilbehør eller enkelte dele af kommunikationsudstyret, herunder f.eks. et batteri til en mobiltelefon, en enhed, der kan oplade et sådant batteri, eller et sim-kort, der etablerer forbindelsen fra en mobiltelefon, kan straffes som forsøg, hvis det bevises, at der foreligger forsæt til at fuldbyrde en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse. Kriminalforsorgen kender i dag eksempler på, at der gemmes en mobiltelefon på et fængsels fællesareal, og at brugerne af telefonen opbevarer hver deres sim-kort, som de sætter i telefonen inden brug. Hertil kommer, at indsmugling af kommunikationsenheder vil kunne ske ad flere omgange for at forsøge at hindre fængselspersonalet i at opdagde udstyret.

3.4.9. Efter de foreslåede bestemmelser er det strafbart uretmæssigt at besidde eller medtage mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr i et arresthus eller lukket fængsel.

Kriminalforsorgen vil, hvis lovforslaget vedtages, fastsætte regler om, hvornår anholdte og fængslede retmæssigt kan besidde mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i blandt andet arresthuse og lukkede fængsler.

Kriminalforsorgen vil også fastsætte regler om, i hvilket omfang andre, herunder besøgende og eksterne håndværkere, retmæssigt kan medtage det pågældende udstyr. Det er herved forudsat, at disse regler udformes således, at eksterne håndværkere mv. i det konkrete tilfælde kan medtage mobiltelefon og lignende kommunikationsudstyr, når dette er påkrævet for udførelsen af deres arbejde.

Kriminalforsorgen agter tillige at ændre de gældende administrative regler for forsvareres almindelige adgang til at medbringe en mobiltelefon ved besøg i arresthuse og lukkede fængsler. Det forudsættes herved, at der fastsættes regler, som sikrer, at forsvarere fortsat kan medtage en mobiltelefon ved klientbesøg i arresthuse og lukkede fængsler, dog kun på betingelse af, at forsvareren i forbindelse med besøget fremviser mobiltelefonen, således at det kan dokumenteres, at den bliver taget med ud af institutionen efter besøget, og eventuelt lader mobiltelefonen registrere. Tilsvarende forudsættes det, at personer fra politi og anklagemyndighed, som har adgang til arresthuse mv. i forbindelse med behandling af straffesager mv., vil kunne medtage deres mobiltelefoner.

3.4.10. I praksis kan der tænkes at opstå særlige tilfælde, hvor kriminalforsorgen får viden om, at en indsat i strid med kriminalforsorgens regler er kommet eller vil komme i besiddelse af en mobiltelefon mv., men undlader at håndhæve reglen, fordi politiet i medfør af retsplejelovens regler som led i efterforskningen af en konkret straffesag foretager eller ønsker at foretage aflytning af mobiltelefonen. I givet fald vil det dreje sig om situationer, hvor et hensyn til at håndhæve kriminalforsorgens regler findes at måtte vige for et afgørende hensyn til at opklare alvorlig kriminalitet. Myndighederne bør også fremover i sådanne særlige tilfælde have mulighed for med henblik på aflytning efter retsplejelovens regler at undlade at gribe ind over for en indsats besiddelse af f.eks. en mobiltelefon, og herunder at en anden person medtager en mobiltelefon for at lade den komme i en indsats besiddelse. Samtidig findes det rigtigt, at der i en sådan sag ikke efterfølgende pålægges straf for overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i straffeloven. Det forudsættes der-